

ler behandling, og tandplejeren afgør også, hvilket interval mellem undersøgelserne, der skal foreslås over for patienten.

I Norge er tandplejere ikke autoriserede, men der er gennemført vellykkede forsøg med vidtgående delegation til tandplejere (Nord-Trans og Sandefjord), ligesom der arbejdes på gennemførelse af en 3-årig forsøgsuddannelse til tandplejere.

I Holland har tandplejere autorisation med adgang til at udøve selvstændig tandplejervirksomhed. Tandplejere må imidlertid kun behandle patienter, som er henvist fra en tandlæge, og tandlægerne skal stadig se de henviste patienter, f.eks. årligt.

6. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

Lovforslaget har ingen statslige eller kommunaløkonomiske konsekvenser. Der kan dog blive tale om en mindre udgift til Sundhedsstyrelsens administration af autorisationsordningen. Endvidere skønnes Sundhedsstyrelsen umiddelbart at kunne opkræve autorisationsgebyrer på ialt ca. 260.000 kr. de første år efter lovens ikrafttræden, jf. i øvrigt bemærkningerne til § 3, stk. 3. Undervisningsministeriet vil inden for sine egne budgetrammer afholde de udgifter, der er forbundet med den nævnte forlængelse af tandplejeruddannelsen med et halvt år. Lovforslaget har ingen erhvervsøkonomiske eller miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Tandplejeruddannelsen er omfattet af EU-direktiv 92/51/EØF af 18. juni 1992 om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelse til supplerende af direktiv 89/48/EØF.

Direktivet er gennemført i dansk ret med Erhvervs- og Selskabsstyrelsens bekendtgørelse nr. 52 af 19. januar 1995. Lovforslaget medfører ingen ændringer i relation til direktivet og bekendtgørelsen, jf. bemærkningerne til § 4.

8. Høring af offentlige myndigheder m.v.

Lovforslaget har været sendt til høring hos de involverede statslige myndigheder, de kommunale organisationer og de faglige foreninger på området, herunder Tandlægeforeningerne, Tandplejerforeningen og HK-forbundet, som repræsenterer klinikassistenterne.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Det fastslås i bestemmelsen, at der er eneret til betegnelsen tandplejer og til et nærmere beskrevet virksomhedsområde. Om afgrænsning af eneretten til virksomhedsområdet henvises til lovforslagets § 7 og bemærkningerne hertil. Af § 8, stk. 1, fremgår, at eneretten efter loven ikke berører tandlægers virksomhed, og af § 8, stk. 3, fremgår, at eneretten til en del af tandplejernes virksomhedsområde ikke berører klinikassistenters virksomhed. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 8.

Til § 2

Den gældende tandplejeruddannelse har til formål at give de studerende sådanne kundskaber samt praktiske og kliniske færdigheder, at de bliver kvalificerede til at varetage tandplejers sundhedsfremmende, sygdomsforebyggende og terapeutiske opgaver i overensstemmelse med skiftende samfundsbehov.

Undervisningen består af teoretisk og klinisk undervisning, som finder sted på skolerne og deres klinikker i nært samarbejde med tandlæge- og klinikassistentuddannelserne. Tandplejeruddannelsen er i dag opdelt i tre hovedelementer, hvor biologiske og medicinske basisfag udgør 10 %, samfunds- og adfærdsfag udgør 25 %, mens kliniske fag udgør de resterende 65 %.

Med en autorisation af tandplejere til selvstændig virksomhed finder regeringen, at det er af afgørende betydning, at befolkningen sikres et tandplejetilbud, der kvalitativt og sikkerhedsmæssigt er mindst ligeså godt som det hidtidige, uanset hvem der leverer det, samt at tandplejere lige så godt som tandlægerne kan udføre de behandlinger og øvrige aktiviteter, som de med forslaget opnår ret til at foretage selvstændigt.

Disse forudsætninger indebærer, at der grundlæggende sigtes mod etablering af en ny erhvervsgruppe, idet tandplejererhvervet ændrer karakter fra at være hjælpekraft for tandlæger til et erhverv med et selvstændigt ansvar inden for en række veldefinerede områder af tandlægelig virksomhed.

Indførelse af en autorisationsordning for tandplejere indebærer efter regeringens opfattelse derfor behov for en styrkelse af den hidtidige 2-årige tandplejeruddannelse på en række tandlægefaglige områder.

Formålet med en ny tandplejeruddannelse er derfor, at de studerende opnår sådanne kundskaber og